

Minister Energii

BM-WPR.0510.125.2026.KK

Warszawa, 15.09.2026

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją postów Macieja Małeckiego i Wojciecha Zubowskiego o numerze 16020 w sprawie *bezpieczeństwa gazowego Polski, zdolności magazynowania oraz zasad utrzymywania zapasów obowiązkowych w kontekście ryzyk geopolitycznych na Bliskim Wschodzie*, poniżej przekazuję odpowiedź przygotowaną w porozumieniu z Ministrem Klimatu i Środowiska oraz Ministrem Aktywów Państwowych.

Proces rozbudowy krajowych magazynów gazu ziemnego jest w trakcie realizacji, zatem przedstawiona w interpelacji teza dotycząca jego zaniechania nie znajduje uzasadnienia. W szczególności warto podkreślić, że aktualnie prowadzona jest inwestycja polegająca na rozbudowie Podziemnego Magazynu Gazu Wierzchowice o 800 mln m³ gazu.

Planowany jest także rozwój elastycznych magazynów kawernowych. W tym zakresie rozpoznane zostały opcje rozbudowy istniejących Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu Mogilno oraz Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo, a także budowy nowej instalacji – Podziemnego Magazynu Gazu Damastówek.

Należy zauważyć, że tegoroczna zima pokazała bardzo wysoki poziom odporności systemu przesyłowo-magazynowego. W okresie szczytowego zapotrzebowania na usługę magazynową, w dniu 2 lutego 2026 r., system magazynowy pokrył ok. 30% zapotrzebowania, a jego wydolność pozwoliłaby na pokrycie nawet ok. 43%. Jednocześnie, po zakończeniu sezonu grzewczego, mimo zwiększonego zapotrzebowania na gaz ziemny zimą, stany magazynowe pozostawały na wysokim poziomie (ok. 45%, przy średniej dla całej Unii Europejskiej wynoszącej ok. 27%). Dodatkowo, z uwagi na wysoki stan napełnienia magazynów kawernowych, utrzymywane są bardzo wysokie możliwości odbioru gazu i jego dostarczenia do sieci.

Zgodnie z ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, za sporządzenie planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe odpowiada przedsiębiorstwo energetyczne, zajmujące się przesyłaniem ww. paliw, a więc GAZ-SYSTEM. Rządowymi dokumentami strategicznymi dotyczącymi kształtu rynku gazu w Polsce są PEP2040 oraz Krajowy Plan w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r. (dalej: KPEiK). Z kolei strategia magazynowania gazu przygotowana przez Gas Storage była konsultowana na etapie jej tworzenia w ramach grupy kapitałowej z GAZ-SYSTEM (Gas Storage od 2024 r. jest spółką, której wyłącznym udziałowcem jest GAZSYSTEM). GAZ-SYSTEM, jako operator systemu przesyłowego, jest zobowiązany do zapewnienia odpowiednio działającej infrastruktury systemu przesyłowego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, oraz odpowiednich połączeń transgranicznych.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące procedowanych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska rozwiązań ustawowych zawierających przepisy obligujące do rozbudowy

podziemnych magazynów gazu ziemnego informuję, że nie zostały one przepracowane przez poprzedni Rząd.

Odnosząc się do kwestii utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami RP w krajowym porządku prawnym, należy wspomnieć, iż rozwiązanie to funkcjonuje od 2011 r.¹ Przedsiębiorstwa energetyczne, w tym te z udziałem Skarbu Państwa, posiadają możliwość utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami RP i korzystają z niej nieustannie od roku 2017. W sezonie 2025/2026 r. w instalacjach magazynowych poza granicami kraju utrzymywanych jest 1 544,6 GWh zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, co stanowi ok. 10% całkowitego wolumenu zapasów obowiązkowych, wyznaczonego decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: Prezes URE). Zapasy te utrzymywane są na terenie Republiki Słowackiej i Republiki Federalnej Niemiec. Zasady utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza terytorium RP reguluje art. 24a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024, poz. 1281). Należy dodać, że ustawa z dnia 5 sierpnia 2025 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw, zawierała rozwiązania umożliwiające ograniczenie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami kraju, jednak z uwagi na weto Prezydenta RP, regulacje nie weszły w życie. Projekt obejmował instrumenty służące zwiększeniu krajowych możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, poprzez m.in.: wydłużenie okresu, w jakim zapasy obowiązkowe mają być dostarczone do systemu przesyłowego z 40 do 50 dni oraz wprowadzenie konieczności utrzymania zgody ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi na utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami kraju.

Polska posiada rozbudowaną infrastrukturę importową, która umożliwia zwiększenie dostaw gazu ziemnego w dowolnym momencie, w przypadku takiej konieczności, oraz zdywersyfikowane kierunki dostaw tego surowca. Zdolności techniczne odbioru gazu ziemnego ze wszystkich źródeł znacznie przewyższają krajowe zapotrzebowanie, które w 2025 r. wyniosło 19,9 mld m³. Aktualna sytuacja na światowym rynku gazu ziemnego nie ma wpływu na obowiązujące ceny paliw gazowych zatwierdzone przez Prezesa URE w taryfach skierowanych do odbiorców wrażliwych, w tym do gospodarstw domowych. Minister Energii prowadzi prace legislacyjne dotyczące zmiany przepisów ustawy o zapasach w zakresie wypracowania nowego systemu bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, w tym zasad utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, która umożliwi zmniejszenie obciążeń administracyjnych nałożonych na uczestników rynku związanych z tym obowiązkiem, przy utrzymaniu niezmiennego poziomu bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego.

Ryzyka dla krajowego systemu gazowego, w tym w zakresie dostaw LNG do kraju, określone zostały w dokumentach opracowanych na podstawie rozporządzenia 2017/1938,

¹ Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 234, poz. 1392).

tj. w Planie działań zapobiegawczych oraz w Planie na wypadek sytuacji nadzwyczajnej. Obowiązujące dokumenty zostały przygotowane w 2023 r., planowana jest ich aktualizacja.

Jednym z działań podejmowanych przez Rząd RP w celu zwiększenia odporności Polski na zawirowania występujące na rynku gazu ziemnego jest rozwój rynku biometanu. Zgodnie z najbardziej konserwatywnym szacunkiem autorstwa Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR), potencjał inwestycyjny do produkcji biometanu w Polsce wynosi 3,2 mld m³ rocznie. Jego wykorzystanie będzie stanowić kolejny krok na drodze do uniezależnienia polskiego sektora energetycznego od importowanych paliw kopalnych, tym samym zwiększając bezpieczeństwo całej naszej gospodarki oraz obywateli. Wykorzystanie biometanu w polskim miksie energetycznym nie wymaga realizowania ekstensywnych inwestycji w infrastrukturę do przesyłu i zastosowania tego paliwa.

Działalność w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, w tym węglowodorów, wymaga uzyskania stosownej koncesji geologicznej w oparciu o wymagania określone w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69). Obowiązujące przepisy umożliwiają prowadzenie prac geologicznych w celu określenia warunków hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich związanych z zamierzonym podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji na obszarze całego kraju.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra

Wojciech Wrochna

Sekretarz stanu

15.09.2026

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów